

var der derved, idet de kun fik nogle ganske faa, da Dykkerne ikke kunde tage dem i dette muddrede Vand. Nu ligger denne Stat i Missumfjord og paa mange af disse Mudderbanker omkring i Fjorden, og hvorfor saa ikke tage den op? Her mener jeg, at Ministeren bør tillade disse Forpagtere at bruge Skraben, naturligvis under Kontrol, og da Kontrollen er med Dykkerstibene ude ved Fiskeriet om Sommeren, kunde man lade dem følge med de samme om Vinteren, indskrænkede sig til bestemte Banker hvert Aar og tillige med Forpligtelse til, naar en saadan Bante var udfislet, at beplante den paa ny med unge Østers. Hvis man delte Bankerne i Grupper paa fem, kunde man om fem Aar igen fiske paa de samme Banker, som vare blevne opfiskede. Jeg henstiller altsaa til den ærede Minister, om der ikke paa dette Omraade kan blive gjort noget, men jeg maa sige til igen, at Ministeren vil se det gennem praktiske Mænds Brillen og ikke gennem teoretiske. Smidlertid er der endnu et Spørgsmaal, som jeg skal fremhæve. I Udlandet har man ganske anderledes taget fat paa at drive Østersavl end her. Der er den ogsaa Statsmonopol; men der har Staten ikke været bange for at gaa i Forvejen og anvise, hvorledes en saadan Anstalt skal anlægges. Naar man tænker paa, at Frankrig har en Indtægt af ca. 40 Mill. Francs om Aaret af Østersproduktionen, kan man forstaa, at der ogsaa maa gøres noget derfor; der findes ikke mindre end ca. 400 Udklækningsanstalter, hvis Anlægsfum har været fra 1—500,000. Det har man dristet sig til der, og det har lønnet sig rigtig godt, saa jeg tror, det var ønskeligt, at vor Regering ogsaa vovede sig en lille Smule ud paa dette Omraade og forsøgte, om man dog ikke ogsaa ad kunstig Vej kunde faa noget mere ud af dette Regale, end der er flet til Dato. Naar der fremkommer et Forslag til den høje Regering fra den nuværende Forpagter, en Nordmand, som er kendt med disse Sager, og som har været med til at anlægge saadanne Anstalter ved den norske Kyst, og som ved Rejser og Selvsyn paa Stedet har set, hvorledes de franske, hollandske og amerikanske Anstalter ere indrettede, synes jeg, at man i det mindste burde tage det under Overvejelse og se, om der ikke kan gøres noget i den Henseende. I Forpagtningskontrakten fik han Tilladelse til at anlægge for egen Regning Udklækningsanstalter i den saakaldte Hulkrog ved Oddesund, men det viste sig allerede det første Aar, at det var et daarligt Sted. Der var nemlig to Ting, som ødelagde den unge Yngel, det var Vindfor-

holdene og den forskellige Temperatur, som der er. Allerede det første Aar blev der fra Forpagterens Side udtalt et Ønske om, at han maatte forlade dette Sted og rejse et andet Sted hen; men de ere der endnu, og derfor har man ikke haft den Indtægtsfælde, som man ønskede. Nu kan man spørge: Er der da bedre Steder ved Fjorden end det? Ja, der kan blive paapeget mange Steder, hvor Naturforholdene ere mere tjenlige til dette Brug end Hulkrog ved Oddesund. Nu ved jeg, at der fra Forpagterens Side er fremkommen et Forslag, der gaar ud paa, at Staten anlægger en saadan Udklækningsanstalt, der skal udføres paa den Maade, at der i en Verbanke, som vender ud mod Fjorden, udgraves et Bassin, 300 Alen langt og 150 Alen bredt og 5—7 Alen dybt, omgivet med store Volde, som saa blive beplantede med Pil, altsaa for at holde Vinden borte derfra. Ved den inderste Ende af dette Bassin skal der anbringes et Sluseværk, hvorved man stadig var i Stand til at bringe frisk Vand ind i Bassinet, og endvidere et Pumpeværk, for endogsaa at kunne udtømme det, naar man vilde efterse Østersbestanden og rense Bassinet; endvidere et Varmeapparat, der kunde være i Stand til at tilføre den fornødne Varme, naar Temperaturen var for lav for den unge Østers. Dette Anlæg vilde koste 60,000 Kr. og mellem 5 og 7,000 Kr. i aarlige Driftsomkostninger. Nu bliver man vel sagtens bange og siger: Det var mange Pengene. Det kan jeg dog ikke tro; naar dette Ting saa resolut for nogle Aar siden gik ind paa Frihavnshistorien, som kostede 10 Millioner, saa kan jeg ikke forstaa, at man skalde være saa sty, at man ikke kunde tage imod dette. Nu behøve de Herrer imidlertid ikke at blive saa bange; man behøver ikke at risikere nær saa meget. Vedkommende Forpagter tilbyder, at han vil anlægge og drive Anstalten gratis for Staten; imod at han, naar den kommer saa vidt, at den frembringer en betydelig Del Østersyngel, fik en ganske almindelig Bøn, som Regeringen vilde bestemme for et saadant Forhold. Dersom man saa ikke fra Statens Side tør vove at gaa ind paa dette Foretagende, tilbyder han at anlægge Anstalten privat for egen Regning mod, at han skalde have Lov til, saa nær ved dette Anlæg som muligt, at optage af Fjorden hvert Aar 20,000 Ynglæsters, altsaa i en Alder af mellem 1—5 Aar, og at han skalde have Lov til at bruge dem i Yngletiden inde i sit Bassin, for igen, naar den Tid var forbi, at sætte dem ud paa en saadan Maade, at man kunde have Tro til, at de igen kunde